

31992L0053

L 225/1

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

10.8.1992

**DIRECTIVA 92/53/CEE A CONSILIULUI
din 18 iunie 1992**

de modificare a Directivei 70/156/CEE privind apropierea legislațiilor statelor membre privind omologarea de tip a autovehiculelor și a remorcilor acestora

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene și, în special, articolul 100a al acestuia,

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

în cooperare cu Parlamentul European ⁽²⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽³⁾,

întrucât este important să se adopte măsuri în vederea stabilirii progresive a pieței interne în cursul unei perioade care se încheie la 31 decembrie 1992; întrucât piața internă cuprinde un spațiu fără frontiere interne în care este asigurată libera circulație a mărfurilor, persoanelor, serviciilor și capitalurilor;

întrucât Directiva 70/156/CEE ⁽⁴⁾ a stabilit procedura comunitară de omologare de tip a vehiculelor, componentelor și unităților tehnice separate produse în conformitate cu cerințele tehnice stabilite în directivele speciale, precum și lista completă a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate ale vehiculelor reglementate de aceste directive;

întrucât, în interesul instituirii și funcționării pieței interne a Comunității este necesară înlocuirea sistemelor de omologare actuale ale statelor membre cu procedura comunitară de omologare de tip;

întrucât, pentru ca această procedură de omologare de tip să își poată atinge obiectivul în cel mai eficient mod, este necesară

clarificarea dispozițiilor sale administrative și extinderea domeniului lor de aplicare; întrucât acest lucru presupune, *inter alia*, ca aceste dispoziții să ofere posibilitatea ca omologarea de tip a unui vehicul complet să fie stabilită prin compilarea omologărilor sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate constituente, dacă producătorul dorește acest lucru, și, în cazul vehiculelor construite în mai multe etape de către mai mulți constructori, prin compilarea omologărilor diferitelor etape ale producției;

întrucât un vehicul poate fi conform cu dispozițiile prezentei directive, dar, cu toate acestea, poate să prezinte anumite caracteristici care constituie în mod demonstrabil un risc potențial pentru siguranța rutieră; întrucât, în consecință, este recomandabil ca statelor membre să li se ofere posibilitatea de a refuza omologarea unor astfel de tipuri de vehicule, precum și de a interzice vânzarea și introducerea în circulație a acestor vehicule și de a refuza înmatricularea lor; întrucât, în acest ultim caz, condițiile corespunzătoare au fost stabilite;

întrucât, dat fiind caracterul obligatoriu al procedurii comunitare de omologare de tip, este necesară prevederea de derogări și stabilirea de proceduri alternative pentru vehiculele cu destinații speciale sau produse în serii mici, ori care încorporează noi tehnologii care nu sunt încă incluse în dispozițiile directivelor speciale;

întrucât, pentru a facilita accesul pe piețele țărilor din afara Comunității, este necesar să se ofere posibilitatea, în anumite condiții, de acceptare a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate omologate pe baza regulamentelor echivalente internaționale și ale țărilor terțe; întrucât echivalența acestor regulamente trebuie stabilită în aplicarea dispozițiilor relevante cuprinse în tratat;

⁽¹⁾ JO C 301, 21.11.1991, p. 1.

⁽²⁾ JO C 67, 16.3.1992, p. 44 și JO 176, 13.7.1992.

⁽³⁾ JO C 79, 30.3.1992, p. 4.

⁽⁴⁾ JO L 42, 23.2.1970, p. 1. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 87/403/CEE (JO L 220, 8.8.1987, p. 44).

întrucât, pentru a garanta transparența necesară procedurilor comunitare de omologare de tip este necesar să se stabilească dispoziții în baza cărora statele membre să se informeze reciproc și să informeze Comisia cu privire la autoritățile competente în materie de omologare și cu privire la serviciile lor tehnice, precum și dispoziții cu privire la criteriile de calitate pe care acestea din urmă trebuie să le respecte;

întrucât, dat fiind faptul că anexele la prezenta directivă sunt complete doar cu privire la vehiculele din categoria M₁, directiva se aplică numai în cazul omologării de tip a acestor vehicule; întrucât este recomandabil ca, până la completarea anexelor cu dispoziții privind vehiculele din toate celelalte categorii, statelor membre să li se ofere posibilitatea de a continua să folosească sistemele lor naționale de omologare pentru astfel de vehicule în conformitate cu articolul 10 din Directiva 70/156/CEE;

întrucât, pentru a asigura o tranziție adecvată din punct de vedere tehnic și administrativ de la actualul sistem facultativ al cerințelor comunitare la procedura obligatorie de omologare de tip stabilită prin prezenta directivă, devine necesar ca producătorii să poată alege între aplicarea procedurii stabilite în prezenta directivă și cea stabilită la articolul 10 din Directiva 70/156/CEE în decursul unei perioade de trei ani; întrucât omologările acordate în urma aplicării acestei ultime proceduri rămân valabile până la 31 decembrie 1997;

întrucât dispozițiile tranzitorii menționate anterior nu au ca obiectiv acordarea, pentru statele membre, de derogări de la dispozițiile cuprinse în directivele speciale bazate pe armonizare completă,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Directiva 70/156/CEE se modifică după cum urmează:

1. Articolele 1-16 se înlocuiesc cu articolele următoare:

„Articolul 1

Domeniul de aplicare

Prezenta directivă se aplică omologării de tip a autovehiculelor și remorcilor acestora, produse în una sau mai multe etape, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate utilizării la aceste vehicule și remorci.

Ea nu se aplică:

- în cazul omologării vehiculelor izolate, exceptând situațiile în care statele membre ce acordă asemenea omologări acceptă orice omologare valabilă oricărui sistem, componentă, unitate tehnică separată valabilă sau vehicul incomplet acordată în virtutea prezentei directive și nu în virtutea cerințelor naționale relevante;

- în cazul cvadriciclorilor în înțelesul articolului 1 alineatul (3) din Directiva 92/61/CEE a Consiliului privind omologarea autovehiculelor cu două sau trei roți (*).

(*) JO 225, 10.8.1992, p. 72.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive:

- prin *omologare de tip* se înțelege procedura prin care un stat membru certifică faptul că un tip de vehicul, sistem, componentă sau unitate tehnică separată satisface cerințele tehnice relevante cuprinse în prezenta directivă sau într-una din directivele speciale menționate în lista completă din anexa IV sau XI;
- prin *omologare de tip în mai multe etape* se înțelege procedura prin care unul sau mai multe state membre certifică faptul că, în funcție de stadiul de producție, un vehicul complet sau incomplet corespunde cerințelor tehnice relevante cuprinse în prezenta directivă;
- prin *vehicul* se înțelege orice autovehicul destinat utilizării rutiere, complet sau incomplet, având cel puțin 4 roți și o viteză maximă constructivă de peste 25 km/h, precum și remorcile sale, cu excepția vehiculelor care rulează pe șine precum și a tractoarelor agricole și forestiere și a utilajelor mobile;
- prin *vehicul de bază* se înțelege orice vehicul incomplet al cărui număr de înmatriculare rămâne același pe parcursul etapelor ulterioare ale procesului de omologare de tip în mai multe etape;
- prin *vehicul incomplet* se înțelege orice vehicul a cărui producție necesită cel puțin încă o etapă pentru a satisface toate cerințele tehnice relevante cuprinse în prezenta directivă;
- prin *vehicul completat* se înțelege un vehicul rezultat în urma procesului de omologare de tip în mai multe etape care satisface toate cerințele tehnice relevante cuprinse în prezenta directivă;
- prin *tip de vehicul* se înțeleg vehicule dintr-o singură categorie care nu prezintă diferențe între ele în privința aspectelor esențiale menționate în anexa II.B. Un tip de vehicul poate cuprinde variante și versiuni (a se vedea anexa II.B);
- prin *sistem* se înțelege orice sistem al unui vehicul, cum ar fi frânele, dispozitivele de combatere a poluării provocate de gazele de evacuare, dotările interioare etc., care trebuie să corespundă cerințelor cuprinse în oricare dintre directivele speciale;
- prin *componentă* se înțelege un dispozitiv, cum ar fi un far, care trebuie să corespundă cerințelor cuprinse într-o directivă specială, destinat să constituie un element al unui

vehicul și care poate fi omologat independent de vehicul atunci când directiva specială cuprinde dispoziții specifice în acest sens;

- prin *unitate tehnică separată* se înțelege un dispozitiv, cum ar fi un dispozitiv de protecție antiîmpănare spate, care trebuie să corespundă cerințelor cuprinse într-o directivă specială, destinat să constituie un element al unui vehicul și care poate fi omologat independent, dar numai în raport cu unul sau mai multe tipuri de vehicul specificate, atunci când directiva specială cuprinde dispoziții specifice în acest sens,
- prin *constructor* se înțelege persoana sau organismul responsabil în fața autorităților competente în materie de omologare pentru toate aspectele procesului de omologare de tip și pentru garantarea conformității producției. Această persoană sau acest organism nu trebuie în mod necesar să ia parte la toate etapele producției vehiculului, sistemului, componentei sau a unității tehnice separate care face obiectul procesului de omologare;
- prin *autoritate competentă în materie de omologare* se înțelege autoritatea competentă a unui stat membru care este responsabilă pentru toate aspectele omologării de tip a unui vehicul, sistem, componentă sau unitate tehnică separată; aceasta emite și (dacă este cazul) retrage certificatele de omologare, servește ca punct de contact cu autoritățile competente în materie de omologare din celelalte state membre și este responsabilă pentru verificarea dispozițiilor luate de constructor în vederea asigurării conformității producției;
- prin *serviciu tehnic* se înțelege organizația sau organismul acreditat drept laborator de testare în vederea efectuării de teste sau inspecții în numele autorității competente în materie de omologare a unui stat membru. Această funcție poate fi îndeplinită și de autoritatea competentă în materie de omologare;
- prin *document informativ* se înțelege documentul prezentat în anexa I sau anexa III la prezenta directivă sau în anexa corespunzătoare la o directivă specială, în care sunt indicate informațiile pe care trebuie să le prezinte solicitantul;
- prin *dosar informativ* se înțelege ansamblul complet de date, schițe, fotografii etc. furnizate de solicitant către serviciul tehnic sau către autoritatea competentă în materie de omologare, conform indicațiilor documentului informativ;
- prin *dosar de omologare* se înțelege dosarul informativ însoțit de rapoartele asupra testelor sau de orice alte documente care au fost anexate la dosarul informativ de către serviciul tehnic sau de către autoritatea competentă în materie de omologare în îndeplinirea atribuțiilor lor;
- prin *indexul dosarului de omologare* se înțelege documentul în care este prezentat conținutul dosarului de omologare, după o numerotare sau alt tip de marcaj care să permită identificarea cu ușurință a tuturor paginilor.

Articolul 3

Cererea de omologare

(1) Cererile pentru omologarea de tip a vehiculelor sunt prezentate de către constructor autorității competente în materie de omologare a unui stat membru. Cererea trebuie să fie însoțită de un dosar informativ care să cuprindă informațiile prevăzute la anexa III, precum și de certificatul de omologare pentru fiecare dintre directivele speciale aplicabile, conform anexei IV sau XI; de asemenea, dosarul de omologare cu privire la fiecare directivă specială trebuie să fie pus la dispoziția autorității competente în materie de omologare pe întreaga perioadă, până la termenul la care omologarea este fie acordată, fie refuzată.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), în cazul în care pentru nici una din directivele speciale relevante nu este disponibil nici un certificat de omologare, documentele care însoțesc cererea trebuie să includă un dosar informativ care să cuprindă informațiile relevante prevăzute în anexa I cu privire la directivele speciale menționate la anexa IV sau XI și, dacă este cazul, în anexa III partea II.

(3) În cazul omologării în mai multe etape, informațiile care trebuie să fie furnizate constau din:

- în etapa întâi, acele părți ale dosarului informativ și ale certificatului de omologare necesare pentru un vehicul complet care sunt relevante pentru stadiul de producție al vehiculului de bază;
- în etapa a doua și în cele ulterioare, acele părți ale dosarului informativ și ale certificatului de omologare care sunt relevante pentru etapa curentă de producție, precum și o copie a certificatului de omologare al vehiculului incomplet care a fost emis într-o etapă anterioară a producției. Pe lângă acestea, constructorul pune la dispoziție detalii complete cu privire la modificările și adăugirile efectuate de el asupra vehiculului incomplet.

(4) Cererile de omologare de tip a unui sistem, a unei componente sau a unei unități tehnice separate sunt înaintate de către constructor autorității competente în materie de omologare a unui stat membru. Cererea trebuie să fie însoțită de un dosar informativ al cărui conținut este menționat în documentul informativ din directiva specială relevantă.

(5) Nici o cerere privind un tip de vehicul, sistem, componentă sau unitate tehnică separată nu poate fi înaintată mai mult decât unui singur stat membru. Pentru fiecare tip care urmează a fi omologat se depune o cerere separată.

Articolul 4

Procesul de omologare

(1) Fiecare stat membru acordă:

(a) omologare de tip:

- tipurilor de vehicule care sunt conforme cu datele din dosarul informativ și care îndeplinesc cerințele tehnice cuprinse în toate directivele speciale relevante menționate la anexa IV;

- tipurilor de vehicule speciale menționate la anexa XI care sunt conforme cu datele din dosarul informativ și care îndeplinesc cerințele tehnice cuprinse în directivele speciale relevante menționate în coloana corespunzătoare din anexa XI.

Acest proces se va derula conform procedurilor descrise în anexa V;

- (b) omologarea în mai multe etape a tipurilor de vehicule de bază, incomplete sau completate care sunt conforme cu datele din dosarul informativ și îndeplinesc cerințele tehnice cuprinse în directivele speciale relevante menționate la anexa IV sau XI, luând în considerare stadiul de producție al tipului de vehicul.

Acest proces se va derula conform procedurilor descrise în anexa XIV;

- (c) omologare de sistem a tipurilor de vehicule care sunt conforme cu datele din dosarul informativ și îndeplinesc cerințele tehnice cuprinse într-o directivă specială relevantă;
- (d) omologare de componentă sau de unitate tehnică separată a tuturor tipurilor de componente sau unități tehnice separate care sunt conforme cu datele din dosarul informativ și îndeplinesc cerințele tehnice cuprinse în directiva specială relevantă care cuprinde dispoziții specifice în această privință.

(2) Cu toate acestea, dacă un stat membru consideră că un vehicul, sistem, componentă sau unitate tehnică separată care se conformează dispozițiilor de la alineatul (1) constituie un pericol pentru siguranța rutieră, acesta poate refuza să acorde omologarea de tip. El informează imediat celelalte state membre și Comisia cu privire la aceasta, precizând motivele pe care este întemeiată decizia sa.

(3) Pentru fiecare tip de vehicul, sistem, componentă sau unitate tehnică separată pe care o omologhează, fiecare stat membru completează toate rubricile corespunzătoare din certificatele de omologare de tip (ale căror modele sunt prezentate în anexa VI la prezenta directivă și într-una din anexele la fiecare dintre directivele speciale) și, pe lângă aceasta, completează rubricile relevante ale documentului referitor la rezultatele încercărilor anexat la certificatul de omologare al vehiculului (al cărui model este prezentat în anexa VIII) și stabilește sau verifică conținutul indexului dosarului de omologare. Certificatele de omologare se numerotează în conformitate cu metoda descrisă în anexa VII. Certificatul completat, împreună cu documentele anexate, se trimite solicitantului.

(4) Atunci când componenta sau unitatea tehnică separată care urmează să fie omologată nu își îndeplinește funcția sau nu prezintă o caracteristică specifică decât împreună cu alte părți ale vehiculului, iar din acest motiv respectarea uneia sau

mai multor cerințe poate fi verificată numai când componenta sau unitatea tehnică separată care urmează să fie omologată funcționează doar împreună cu alte părți ale vehiculului, fie reale, fie simulate, domeniul de aplicare al omologării de tip a componentei sau unității tehnice separate trebuie să fie restrâns în consecință. În acest caz, certificatul de omologare al unei componente sau unități tehnice separate trebuie să menționeze eventualele restricții cu privire la utilizarea sa și să indice eventualele condiții de instalare. Respectarea acestor restricții și condiții trebuie verificată în momentul omologării de tip a vehiculului.

(5) În termen de o lună, autoritatea competentă în materie de omologare a fiecărui stat membru trimite autorităților competente în materie de omologare ale celorlalte state membre o copie a certificatului de omologare de tip a vehiculului (împreună cu documentele anexate) pentru fiecare tip de vehicul căruia i-a acordat, refuzat sau retras omologarea.

(6) Lunar, autoritatea competentă în materie de omologare a fiecărui stat membru trimite autorităților competente în materie de omologare ale celorlalte state membre o listă (care cuprinde datele din anexa XIII) cu omologările de sisteme, componente sau unități tehnice separate pe care le-a acordat, refuzat sau retras în acea lună; pe lângă aceasta, la primirea unei cereri din partea autorității competente în materie de omologare a unui alt stat membru, aceasta trimite imediat o copie a certificatului de omologare de tip a sistemului, componentei sau unității tehnice separate și a dosarului de omologare pentru fiecare tip de sistem, componentă sau unitate tehnică separată căreia i-a acordat, refuzat sau retras omologarea.

Articolul 5

Modificarea omologărilor

(1) Statul membru care a acordat omologarea de tip trebuie să adopte măsurile necesare pentru a garanta faptul că este informat asupra tuturor modificărilor aduse datelor cuprinse în dosarul de omologare.

(2) Cererea de modificare sau prelungire a unei omologări de tip este înaintată exclusiv statului membru care a acordat omologarea de tip inițială.

(3) În cazul omologărilor de sisteme, componente sau unități tehnice separate, dacă datele din dosarul de omologare au suferit modificări, autoritatea competentă în materie de omologare a statului membru în cauză:

- emite, dacă este necesar, pagina sau paginile revizuite ale dosarului de omologare, marcând fiecare pagină revizuită pentru a indica în mod clar natura modificării și data noii emiteri. La fiecare emiterie de pagini revizuite, indexul dosarului de omologare (anexat la certificatul de omologare) trebuie de asemenea modificat pentru a indica ultimele date ale paginilor revizuite și

- emite un certificat de omologare revizuit, numerotat cu un număr de prelungire, dacă informațiile pe care acesta le cuprinde (cu excepția documentelor anexate) au suferit modificări sau dacă cerințele cuprinse în directivă au suferit modificări de la data omologării. Certificatul revizuit trebuie să specifice clar motivul revizuirii și data noii emiteri.

Dacă autoritățile competente în materie de omologare ale statului membru în cauză consideră că o eventuală modificare a dosarului de omologare impune noi încercări sau verificări, ele informează imediat constructorul cu privire la aceasta și eliberează documentele menționate mai sus numai după efectuarea cu succes a unor noi încercări sau verificări.

(4) În cazul omologărilor de vehicule, dacă datele din dosarul de omologare au suferit modificări, autoritatea competentă în materie de omologare a statului membru în cauză:

- emite, dacă este necesar, pagina (paginile) revizuită (revizuite) a(le) dosarului de omologare, marcând fiecare pagină revizuită pentru a indica în mod clar natura modificării și data noii emiteri. La fiecare emiterie de pagini revizuite, indexul dosarului de omologare (anexat la certificatul de omologare) trebuie de asemenea modificat pentru a indica ultimele date ale paginilor revizuite și
- emite un certificat de omologare revizuit, numerotat cu un număr de prelungire, dacă este necesară efectuarea de inspecții suplimentare sau dacă informațiile pe care le cuprinde certificatul de omologare (cu excepția documentelor anexate) au suferit modificări, ori dacă cerințele cuprinse în oricare din directivele speciale aplicabile la data de la care este interzisă prima introducere în circulație au suferit modificări de la data omologării vehiculului. Noul certificat trebuie să specifice clar motivul prelungirii și data noii emiteri.

Dacă autoritatea competentă în materie de omologare a statului membru în cauză consideră că o eventuală modificare a dosarului de omologare impune noi încercări sau verificări, ea informează imediat producătorul cu privire la aceasta și eliberează documentele menționate mai sus numai după efectuarea cu succes a unor noi încercări sau verificări. Toate documentele revizuite sunt trimise în termen de o lună celorlalte autorități competente în materie de omologare.

(5) Atunci când o omologare pentru vehicul își pierde valabilitatea întrucât omologările acordate în temeiul uneia sau mai multor directive speciale menționate în dosarul de omologare și-au pierdut valabilitatea, autoritatea competentă în materie de omologare a statului membru care a acordat această omologare comunică acest fapt, în termen de o lună, autorităților competente în materie de omologare ale celorlalte state membre, indicând în același timp data relevantă sau numărul de identificare al ultimului vehicul produs în conformitate cu vechiul certificat.

Articolul 6

Certificatul de conformitate

(1) Constructorul, în calitatea sa de titular al omologării de tip a vehiculului, emite un certificat de conformitate, ale cărui modele sunt prezentate în anexa IX, care însoțește fiecare vehicul, indiferent dacă acesta este complet sau incomplet, produs în conformitate cu tipul de vehicul omologat. În cazul unui tip de vehicul incomplet sau completat, constructorul completează doar acele elemente de pe pagina 2 a certificatului de conformitate care au fost adăugate sau modificate în stadiul actual al omologării și, dacă este cazul, atașează la acest certificat toate certificatele de conformitate emise în etapa sau etapele anterioare.

(2) Cu toate acestea, din motive fiscale sau în vederea înmatriculării vehiculului, după ce au informat Comisia și celelalte state membre cu cel puțin trei luni înainte, statele membre pot solicita includerea în certificat a unor informații care nu sunt menționate la anexa IX, cu condiția ca aceste date să fie menționate explicit în dosarul de omologare sau să poată fi obținute din acesta printr-un calcul simplu.

De asemenea, statele membre pot solicita completarea certificatului de conformitate din anexa IX într-un asemenea mod încât să evidențieze datele necesare și suficiente în scopuri fiscale sau în vederea înmatriculării de către autoritățile naționale competente.

(3) Constructorul, în calitatea sa de titular al omologării unei componente sau unități tehnice separate, afișează pe fiecare componentă sau unitate produsă în conformitate cu tipul omologat marca de fabricație sau de comerț, tipul și, dacă directiva specială dispune astfel, marca sau numărul omologării de tip. Cu toate acestea, în acest ultim caz, constructorul poate decide să nu înscrie marca de fabricație sau de comerț.

(4) Constructorul, în calitatea sa de titular al unui certificat de omologare care, în conformitate cu dispozițiile de la articolul 4 alineatul (4), cuprinde restricții cu privire la utilizarea sa, furnizează împreună cu fiecare componentă sau unitate produsă informații detaliate cu privire la aceste restricții și indică eventualele condiții de instalare.

Articolul 7

Înmatricularea și introducerea în circulație

(1) Fiecare stat membru înmatriculează, permite vânzarea sau introducerea în circulație a noilor vehicule din motive legate de construcția și funcționarea lor, dacă și numai dacă ele sunt însoțite de un certificat de conformitate valabil. În cazul vehiculelor incomplete, fiecare stat membru permite vânzarea acestor vehicule, însă poate refuza înmatricularea lor

permanentă și introducerea în circulație atâta timp cât aceste vehicule nu sunt completate.

(2) Fiecare stat membru permite vânzarea sau introducerea în circulație a componentelor sau unităților tehnice separate dacă și numai dacă ele sunt conforme cu cerințele din directiva specială relevantă și cu cerințele articolului 6 alineatul (3), cu condiția ca acestea să nu se aplice componentelor sau unităților tehnice separate destinate utilizării la vehiculele care sunt integral sau parțial scutite de la dispozițiile prezentei directive sau care nu sunt reglementate de aceasta.

(3) Dacă un stat membru consideră că vehiculele, componentele sau unitățile tehnice separate de un anumit tip reprezintă un pericol grav pentru siguranța rutieră deși sunt însoțite de un certificat de conformitate valabil sau sunt marcate într-un mod adecvat, atunci acel stat poate să refuze, pe un termen de cel mult șase luni, înmatricularea unor asemenea vehicule sau poate să interzică vânzarea sau introducerea în circulație pe teritoriul său a unor astfel de vehicule, componente sau unități tehnice separate. El informează imediat celelalte state membre și Comisia despre aceasta, indicând motivele pe care își întemeiază decizia. Dacă statul membru care a acordat omologarea de tip pune la îndoială riscul pentru siguranța rutieră care i-a fost notificat, statele membre în cauză depun eforturi pentru rezolvarea disputei. Comisia trebuie să fie informată și trebuie, atunci când este necesar, să organizeze consultări pentru a ajunge la un acord.

Articolul 8

Derogări și alte proceduri

(1) Dispozițiile articolului 7 alineatul (1) nu se aplică:

- vehiculelor destinate utilizării de către forțele armate, serviciilor de protecție civilă, serviciilor de luptă împotriva incendiilor și forțelor de menținere a ordinii publice;
- vehiculelor omologate în conformitate cu alineatul (2).

(2) Fiecare stat membru poate, la cererea constructorului, să acorde derogări de la una sau mai multe din dispozițiile cuprinse în una sau mai multe din directivele speciale:

(a) *Vehiculele produse în serii mici*

În acest caz, numărul vehiculelor dintr-o familie de tipuri înmatriculate, vândute sau introduse în circulație anual pe teritoriul aceluia stat membru nu poate depăși numărul de unități indicat în anexa XII. În fiecare an, statele membre trimit Comisiei o listă cu aceste omologări. Statul membru care acordă o asemenea omologare trimite o copie a certificatului de omologare și a documentelor anexate la acesta autorităților competente în materie de omologare ale celorlalte state membre desemnate de producător, indicând natura derogărilor acordate. În termen de trei luni, aceste state membre decid dacă acceptă și, în caz afirmativ,

pentru ce număr de unități acceptă omologarea vehiculelor care urmează să fie înmatriculate pe teritoriul lor. În sensul omologărilor acordate în conformitate cu acest punct (a), dispozițiile articolelor 3, 4, 5, 6, 10 și 11 se aplică numai în măsura în care sunt considerate relevante de către autoritatea competentă în materie de omologare. Atunci când se acordă o derogare în conformitate cu această literă (a), statul membru poate solicita adoptarea unor alte dispoziții adecvate;

(b) *Vehiculele de sfârșit de serie*

1. În limitele cantitative stabilite în anexa XII secțiunea B și pentru o perioadă limitată, statele membre pot înmatricula și permite vânzarea sau introducerea în circulație a vehiculelor noi care sunt conforme cu un tip de vehicul a cărui omologare nu mai este valabilă conform articolului 5 alineatul (5).

Această dispoziție se aplică numai vehiculelor care, cumulativ:

- se aflau pe teritoriul Comunității Europene și
- erau însoțite de un certificat de conformitate valabil emis anterior,

într-un moment în care omologarea vehiculelor în cauză era încă valabilă, dar care nu au fost înmatriculate sau introduse în circulație înainte ca omologarea de tip respectivă să își piardă valabilitatea.

Această posibilitate este limitată la o perioadă de 12 luni pentru vehiculele complete și 18 luni pentru vehiculele completate, începând cu data la care omologarea de tip și-a pierdut valabilitatea.

2. Pentru ca alineatul (1) să se aplice unuia sau mai multor tipuri de vehicule dintr-o categorie dată, constructorul trebuie să înainteze o cerere către autoritățile competente ale statului membru care a omologat tipul (tipurile) de vehicul corespunzător (corespunzătoare) înainte de intrarea în vigoare a directivelor speciale sau a modificărilor aduse acestora.

Cererea trebuie să specifice motivele tehnice sau economice pe care este întemeiată.

Dacă cererea este acceptată de către statul membru, în termen de o lună, acesta din urmă trebuie să trimită autorităților competente ale celorlalte state membre informații privind natura și motivele derogărilor acordate constructorului, alături de informațiile prevăzute la articolul 5 alineatul (5).

Fiecare stat membru interesat de introducerea în circulație a unor astfel de tipuri de vehicule are responsabilitatea să garanteze respectarea de către constructor a dispozițiilor din anexa XII B.

Statele membre trimit anual Comisiei o listă a derogărilor acordate, precizând motivele pe care acestea sunt întemeiate.

- (c) *Vehicule, componente sau unități tehnice separate proiectate pe baza unor tehnologii sau principii care, prin natura lor, sunt incompatibile cu una sau mai multe cerințe din una sau mai multe directive speciale*

În acest caz, statul membru care acordă o asemenea omologare trimite, în termen de o lună, o copie a certificatului de omologare și a documentelor anexate la acesta autorităților competente în materie de omologare ale celorlalte state membre și trimite imediat Comisiei un raport care cuprinde:

- motivul pentru care tehnologiile sau principiile în cauză împiedică respectarea de către vehicul, componentă sau unitate tehnică separată a cerințelor cuprinse în una sau mai multe din directivele speciale relevante;
- o descriere a problemelor relevante de siguranță și de protecție a mediului, precum și a măsurilor luate;
- o descriere a încercărilor și a rezultatelor acestora care să demonstreze existența unui nivel de siguranță și de protecție a mediului cel puțin echivalent cu cel prevăzut de una sau mai multe din directivele speciale;
- propuneri de modificare a directivelor speciale relevante sau de adoptare a unei (unor) noi directive speciale, după caz.

În termen de trei luni, Comisia decide, în conformitate cu procedura stabilită la articolul 13, dacă aprobă sau respinge raportul.

În cazul în care Comisia aprobă raportul, statul membru în cauză poate emite o omologare în conformitate cu prezenta directivă, iar Comisia adoptă măsurile necesare pentru a adapta directiva (directivele) specială (speciale) care a(u) constituit obiectul derogării. Valabilitatea unei asemenea omologări este limitată la 24 de luni, însă termenul poate fi prelungit de Comisie la cererea statului membru care a acordat omologarea.

- (3) Certificatele de omologare emise în conformitate cu alineatul (2), ale căror modele sunt prezentate în anexa VI, nu pot fi intitulate «Certificat de Omologare CEE de tip a unui vehicul» decât în cazul menționat la alineatul (2) litera (c), când Comisia a aprobat raportul.

Articolul 9

Acceptarea omologărilor echivalente

- (1) Hotărând cu majoritate calificată la propunerea Comisiei, Consiliul poate recunoaște echivalența dintre condițiile sau

dispozițiile privind omologarea de tip a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate stabilite în prezenta directivă și procedurile stabilite prin reglementări internaționale sau prin reglementări ale țărilor terțe, în cadrul acordurilor multilaterale sau bilaterale dintre Comunitate și țările terțe.

(2) Se recunoaște echivalența dintre reglementările internaționale prezentate în anexa IV partea II și directivele speciale corespunzătoare. Autoritățile competente în materie de omologare ale statelor membre acceptă omologările acordate în conformitate cu aceste reglementări și, acolo unde este cazul, mărcile de omologare corespunzătoare în locul omologărilor și mărcilor de omologare corespunzătoare directivelor speciale echivalente. Regulamentele internaționale menționate se publică în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Articolul 10

Măsuri privind conformitatea producției

(1) Un stat membru care acordă o omologare de tip adoptă toate măsurile necesare în conformitate cu anexa X cu privire la această omologare pentru a verifica, dacă este cazul în cooperare cu autoritățile competente în materie de omologare ale celorlalte state membre, dacă au fost luate măsurile necesare pentru a garanta conformitatea producției vehiculelor, sistemelor, componentelor sau unităților tehnice separate, după caz, cu tipul omologat.

(2) Un stat membru care a acordat o omologare de tip adoptă toate măsurile necesare în conformitate cu anexa X cu privire la această omologare pentru a verifica, dacă este cazul în cooperare cu autoritățile competente în materie de omologare ale celorlalte state membre, dacă măsurile prevăzute la alineatul (1) continuă să fie adecvate și dacă producția vehiculelor, sistemelor, componentelor sau unităților tehnice separate, după caz, continuă să fie conformă cu tipul omologat. Verificarea în vederea garantării conformității produselor cu tipul omologat se limitează la procedurile stabilite în anexa X secțiunea 2 și în acele directive speciale care cuprind cerințe specifice.

Articolul 11

Neconformitatea cu tipul omologat

(1) Există o situație de neconformitate cu tipul omologat atunci când se constată existența unor abateri de la informațiile din certificatul de omologare de tip și din dosarul de omologare și când aceste abateri nu au fost autorizate în conformitate cu articolul 5 alineatul (3) sau (4) de către statul membru care a acordat omologarea de tip. Nu se consideră că un vehicul se abate de la tipul omologat atunci când sunt permise anumite toleranțe prin directive speciale iar aceste toleranțe sunt respectate.

(2) Dacă statul membru care a acordat omologarea constată că vehiculele, componentele sau unitățile tehnice separate însoțite de un certificat de conformitate sau purtând o marcă de omologare nu se conformează tipului care a fost omologat, acesta adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că vehiculele, componentele sau unitățile tehnice separate produse se conformează din nou tipului omologat. Autoritățile competente ale statului membru respectiv informează autoritățile celorlalte state membre asupra măsurilor luate, care pot include, dacă este necesar, retragerea omologării de tip.

(3) Dacă un stat membru demonstrează că vehiculele, componentele sau unitățile tehnice separate însoțite de un certificat de conformitate sau purtând o marcă de omologare nu se conformează tipului omologat, acesta poate solicita statului membru care a acordat omologarea de tip să verifice dacă vehiculele, componentele sau unitățile tehnice separate produse se conformează tipului omologat. Această verificare trebuie efectuată cât mai repede cu putință și în orice caz în termen de cel mult șase luni de la data solicitării.

(4) În cazul:

- omologării de tip a vehiculelor, atunci când neconformitatea unui vehicul decurge exclusiv din neconformitatea unui sistem, a unei componente sau a unei unități tehnice separate sau în cazul
- omologării de tip în mai multe etape, când neconformitatea unui vehicul completat decurge exclusiv din neconformitatea unui sistem, a unei componente sau a unei unități tehnice care face parte din vehiculul incomplet, sau din neconformitatea vehiculului incomplet,

autoritatea competentă în materie de omologare a vehiculului solicită statului membru care a acordat omologarea de tip a sistemului, componentei, unității tehnice separate sau vehiculului incomplet, să adopte măsurile necesare pentru a garanta că vehiculele produse se conformează din nou tipului omologat. Aceste măsuri trebuie luate cât mai curând posibil și în orice caz în termen de cel mult șase luni de la data solicitării, dacă este necesar în cooperare cu statul membru care a formulat această cerere. Atunci când se constată o lipsă de conformitate, autoritățile competente în materie de omologare ale statului membru care a acordat omologarea de tip a sistemului, a componentei sau unității tehnice separate sau omologarea vehiculului incomplet adoptă măsurile stabilite la alineatul (2).

(5) Autoritățile competente în materie de omologare ale statelor membre se informează reciproc, în termen de o lună, cu privire la retragerea oricărei omologări de tip și la motivele pentru care au adoptat o asemenea măsură.

(6) Dacă statul membru care a acordat omologarea de tip contestă nerespectarea conformității, statele membre în cauză

depun eforturi pentru rezolvarea disputei. Comisia trebuie să fie informată și trebuie, atunci când este necesar, să organizeze consultări pentru a ajunge la un acord.

Articolul 12

Notificarea deciziilor și căilor de atac disponibile

Orice decizie luată în temeiul dispozițiilor adoptate pentru punerea în aplicare a prezentei directive, prin care se refuză sau se retrage omologarea de tip ori se interzice introducerea pe piață sau înmatricularea, trebuie să prevadă cu precizie motivele pe care se întemeiază. Orice decizie se notifică părții interesate, cu arătarea căilor de atac de care aceasta dispune în conformitate cu legislația în vigoare în statele membre, precum și a termenelor în care acestea pot fi exercitate.

Articolul 13

Adaptarea anexelor

(1) Se constituie prin prezenta Comitetul pentru adaptarea la progresul tehnic, denumit în continuare «comitetul»; acesta este format din reprezentanți ai statelor membre și prezidat de reprezentantul Comisiei.

(2) Toate modificările necesare pentru adaptarea:

- anexelor la prezenta directivă sau
- dispozițiilor cuprinse în directivele speciale, cu excepția cazului în care acestea cuprind dispoziții contrare,

sunt adoptate în conformitate cu procedura stabilită la alineatul (3). Această procedură se aplică de asemenea și în cazul introducerii dispozițiilor privind omologarea de tip a unităților tehnice separate în directivele speciale.

(3) Reprezentantul Comisiei înaintează comitetului un proiect al măsurilor ce urmează să fie adoptate. Comitetul își prezintă avizul cu privire la acest proiect în termenul pe care președintele îl poate stabili în funcție de urgența subiectului în cauză. Avizul se emite cu majoritatea stabilită în articolul 148 alineatul (2) din tratat în cazul deciziilor pe care Consiliul trebuie să le adopte la propunerea Comisiei. În cadrul voturilor comitetului, voturile reprezentanților statelor membre sunt ponderate conform articolului menționat mai sus. Președintele nu participă la vot.

Comisia adoptă măsurile avute în vedere dacă acestea sunt conforme cu avizul comitetului.

Dacă măsurile avute în vedere nu sunt conforme cu avizul comitetului sau dacă nu este emis nici un aviz, Comisia prezintă Consiliului, fără întârziere, o propunere privind măsurile ce urmează a fi adoptate. Consiliul hotărăște cu majoritate calificată.

Dacă, într-un termen de trei luni de la data la care i-a fost prezentată propunerea, Consiliul nu hotărăște, măsurile propuse sunt adoptate de către Comisie.

(4) Dacă, hotărând la propunerea Comisiei, Consiliul adoptă o nouă directivă specială, acesta adoptă, în temeiul aceleiași propuneri, modificările adecvate la anexele relevante ale prezentei directive.

Articolul 14

Notificarea autorităților competente în materie de omologare și a serviciilor tehnice

(1) Comisiei și celorlalte state membre le sunt notificate, de către un stat membru, denumirile și adresele:

- autorităților competente în materie de omologare și, dacă este cazul, domeniile de care răspund aceste autorități;
- serviciilor tehnice pe care le-au autorizat, specificând procedurile de încercare pentru care a fost autorizat fiecare din aceste servicii. Serviciile notificate trebuie să satisfacă normele armonizate privind funcționarea laboratoarelor de încercare (EN 45001) cu respectarea următoarelor condiții:
 - (i) un producător nu poate fi acreditat ca serviciu tehnic, exceptând cazurile în care directivele speciale cuprind dispoziții exprese în acest sens;
 - (ii) în sensul prezentei directive, utilizarea echipamentelor externe de către un serviciu tehnic nu este considerată excepțională în cazul în care se face cu acordul autorității competente în materie de omologare.

(2) Se consideră că un serviciu notificat satisface norma armonizată dar, acolo unde este cazul, Comisia poate solicita statelor membre să furnizeze dovezi în acest sens.

Serviciile țărilor terțe pot fi notificate ca servicii tehnice autorizate numai în cadrul unui acord bilateral sau multilateral între Comunitate și statul terț respectiv.”

2. Anexele I-III se înlocuiesc cu anexele la prezenta directivă.

Articolul 2

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru aducerea la îndeplinire a prezentei directive până la 31 decembrie 1992. Ele informează de îndată Comisia cu privire la aceasta. Statele membre pun în aplicare aceste dispoziții de la 1 ianuarie 1993.

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) În ceea ce privește omologarea de tip a vehiculelor, statele membre pun în aplicare prezenta directivă numai pentru autovehiculele din categoria M₁ echipate cu motor cu ardere internă, până la modificarea anexelor în conformitate cu articolul 13 din Directiva 70/156/CEE, astfel cum a fost modificată prin prezenta directivă, pentru a include vehiculele din categoria M₁ propulsate de motoare altele decât cu ardere internă și alte categorii de vehicule. Între timp, dispozițiile cuprinse în articolul 10 din Directiva 70/156/CEE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 87/403/CEE, se aplică omologării de tip a vehiculelor din celelalte categorii.

(3) Până la 31 decembrie 1995 pentru vehiculele complete, și până la 31 decembrie 1997 pentru vehiculele completate în urma omologării de tip în mai multe etape, statele membre pun în aplicare articolul 4 alineatul (1) din Directiva 70/156/CEE, astfel cum a fost modificată prin prezenta directivă, numai la cererea constructorului. Între timp, statele membre acordă omologarea națională și permit înmatricularea, vânzarea și introducerea în circulație a vehiculelor, componentelor și unităților tehnice separate în conformitate cu dispozițiile articolului 10 din Directiva 70/156/CEE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 87/403/CEE.

(4) Până la 31 decembrie 1997 pentru vehiculele complete, și până la 31 decembrie 1999 pentru vehiculele completate în urma omologării de tip în mai multe etape, articolul 7 alineatele (1) și (2) din Directiva 70/156/CEE astfel cum a fost modificată prin prezenta directivă nu se aplică vehiculelor, componentelor și unităților tehnice separate care fac parte dintr-un tip pentru care a fost acordată o omologare națională înainte de 1 ianuarie 1996 sau 1 ianuarie 1998 sau dintr-un tip pe care un stat membru l-a înmatriculat ori a cărui vânzare sau introducere în circulație a aprobat-o înainte de 1 ianuarie 1996 sau 1 ianuarie 1998.

Omologările care fac parte din procedura de omologare națională menționată anterior care au fost acordate în temeiul directivelor speciale rămân în vigoare după 31 decembrie 1997 pentru vehiculele complete și după 31 decembrie 1999 pentru vehiculele completate în urma omologării de tip în mai multe etape, exceptând cazurile în care se aplică una din condițiile stabilite la articolul 5 alineatul (3) paragraful al doilea din Directiva 70/156/CEE astfel cum a fost modificată prin prezenta directivă.

(5) Sub rezerva articolului 8 alineatul (2) literele (a) și (b) din Directiva 70/156/CEE astfel cum a fost modificată prin prezenta directivă, alineatele (3) și (4) nu permit statelor membre să acorde derogări de la nici una din dispozițiile cuprinse într-o directivă specială care stabilește cerințe bazate pe armonizare totală cu privire la omologarea și la prima introducere în circulație a unui vehicul, a unei componente sau a unei unități tehnice separate.

Articolul 3

Până la 31 decembrie 1994, pe baza informațiilor relevante comunicate de autoritățile competente, Comisia întocmește un

raport cu privire la aplicarea procedurilor europene de omologare de tip, acordând atenție deosebită derogărilor menționate la articolul 8 din Directiva 70/156/CEE astfel cum a fost modificată prin prezenta directivă, precum și la impactul pe care îl are noul principiu de armonizare în diferitele state membre și, acolo unde este cazul, propune modificările necesare în vederea îmbunătățirii dispozițiilor privind omologarea de tip, inclusiv adaptarea directivelor speciale la noul principiu de armonizare, și a facilitării introducerii în circulație a vehiculelor în statele membre, modificări care sunt adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 13 din Directiva 70/156/CEE, astfel cum a fost modificată prin prezenta directivă.

Articolul 4

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Luxemburg, 18 iunie 1992.

Pentru Consiliu

Președintele

Vitor MARTINS

ANEXĂ

A se vedea Directiva 2001/116/CE a Comisiei (JO L 18, 21.1.2002, p. 1).
